

CABINET AVOCAT
SACRIERU ANA- CORINA
București, str. Ion Cămpineanu 33/3
avocatsacrieruana@yahoo.com

Curtea de Apel Suceava

Dosar nr.
Termen 18.10.2021

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatele, prin avocat, cu împuternicire anexată,
avocatsacrieruana@yahoo.com

în contradictoriu cu Guvernul României - drp@gov.ro,
în temeiul disp. art. 204 Cod proc. civ.,
depunem prezenta

MODIFICARE ȘI COMPLETARE

la acțiunea introductivă în sensul că, **alături de petitul de suspendare solicităm - prin completarea acțiunii introductive - și anularea actelor administrative** a căror suspendare am solicitat, **precum și anularea HG 1050/02.10.2021, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 943 din 02.10.2021.**

Astfel, urmare prezentei modificări, obiectul acțiunii de față este următorul:

1. Anularea **Hotărârii de Guvern** nr. 932/2021 publicate în M. Of. 866/09.09.2021, partea I și a Hotărârii de Guvern nr. 990/17.09.2021 publicate în M. Of. 895/17.09.2021 partea I, a Hotărârii de Guvern nr. 1015/2021 publicate în M. Of. nr. 913/23.09.2021 **precum și a Hotărârii de Guvern nr. 1.050/2021** publicate în Monitorul Oficial, Partea I nr. 943 **din 02 octombrie 2021** pentru modificarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 932/2021.
2. Suspendarea efectelor **Hotărârii de Guvern** nr. 932/2021 publicate în M. Of. 866/09.09.2021, partea I și a Hotărârii de Guvern nr. 990/17.09.2021 publicate în M. Of. 895/17.09.2021 partea I, a Hotărârii de Guvern nr. 1015/2021 publicate în M. Of. nr. 913/23.09.2021 **precum și a Hotărârii de Guvern nr. 1.050/2021** publicate în

Monitorul Oficial, Partea I nr. 943 din 02 octombrie 2021 pentru modificarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 932/2021.

Motivele acțiunii noastre sunt următoarele:

I. Referitor petitul de anulare:

Precizări prealabile:

- Potrivit considerentelor Deciziei nr. 392 din 08.06.2021 a Curții Constituționale a României, procedurile judiciare privind actele administrative, Hotărâri ale Guvernului care dispun măsurile aplicate în starea de alertă **sunt supuse controlului instanțelor de contencios administrativ care sunt chemate să analizeze dacă aceste măsuri respectă exigențele constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.** Mai reține Curtea că datorită precarității dispozițiilor art. 72 din Legea nr. 55/2020, persoanele interesate să conteste în contencios administrativ o astfel de hotărâre de guvern **nu au posibilitatea de a obține o hotărâre judecătorească în termenul de aplicabilitate al acestei hotărâri și de aceea accesul la justiție trebuie să fie asigurat în mod efectiv și eficace, într-un termen foarte scurt.**
- Potrivit disp. art. 7 alin 5 din Legea nr. 554/2004, în cazul acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, **nu este obligatorie plângerea prealabilă.**

În aceste condiții-premisă ale acțiunii de față,

văzând că ritmul de modificare a Hotărârii de Guvern 932/2021 e definit printr-o cascadă de alte hotărâri emise la intervale de zile,

rezultă că, pentru un acces eficace la justiție și totodată și în deplină concordanță cu disp. art. 7 alin 5 din Lege și cu atragerile repetate de atenție ale Curții Constituționale în Decizia 392/2021, singura soluție din prezent – în lipsa altei proceduri – este adresarea directă către instanța de contencios administrativ cu acțiunea în anulare a hotărârilor de guvern.

Aceasta nu exclude o posibilă bună credință a emitentului, tocmai de aceea adresându-ne și cu procedura prealabilă pe care am anexat-o la cererea introductivă și la care, însă, emitentul actului contestat nu a dat nici un răspuns.

De asemeni, la prezenta completare anexăm și procedura prealabilă administrativă formulată împotriva ultimei Hotărâri de Guvern 1050/2021 care a modificat în 2 octombrie HG 932/2021.

Subliniem faptul că numai din bună credință am înțeles să atacăm și în procedura prealabilă actele contestate, **legea excluzând procedura prealabilă în cazul de față, raportat la incidența art. 7 alin. 5 din Legea 554/2004**, reținută de altfel în practica judiciară depusă deja la dosarul cauzei (Sentința civilă 166/2021 a Curții de Apel Cluj).

Prin urmare, față de aceste aspecte, vă rugăm să primiți spre soluționare și petitul de anulare a hotărârilor de guvern menționate și modificate în cascadă.

Precizăm că prin Sentința civilă nr. 236/28.09.2021, Curtea de Apel Cluj a anulat în întregime hotărârile de guvern de prelungire a stării de alertă nr. 826/05.08.2021, 932/09.09.2021 și 990/17.09.2021, reținând prin considerentele hotărârii anexate vastul complex de circumstanțe care justifică pe deplin și vădit excesul de putere, discriminarea și totala neconformare a acestor hotărâri de guvern la principiul legalității. Anexăm și această hotărâre judecătorească.

Strict raportat la completarea acțiunii cu privire la HG 1050/2021, aceasta este și ea nelegală prin desființarea drepturilor fundamentale realizată prin ÎNGRĂDIRILE, CONDIȚIONĂRILE ȘI DISCRIMINĂRILE pe care le impune, raportat la orice tip de activitate socială pe care as putea-o desfășura ca persoană titulară a dreptului de a desfășura respectiva activitate, discriminări între persoanele vaccinate și netestate și persoanele nevaccinate și prin care se instituie practic interdicția **exercitării unor drepturi și libertăți fundamentale condiționate de testate**, tot **în ceea ce privește** articolul 4 din Anexa 2 la Hotărârea nr. 932/2021 și art. 1 din Anexa 3, astfel cum am detaliat de altfel în acțiunea introductivă.

Aceste măsuri sunt absolut discriminatorii, raportat la toate activitățile pentru care sunt impuse, activități menționate în fiecare din punctele enumerate în petit, **pentru că instituie obligativitatea testării numai pentru persoanele nevaccinate în condițiile în care și persoanele vaccinate transmit virusul Sars-cov2.**

Mai mult decât atât, față de cheltuiala constantă pe care ar reprezenta-o permanenta testare, **această condiționare reprezintă practic o constrângere la vaccinare, ceea ce înseamnă încălcarea liberului**

consimțământ în ceea ce privește supunerea la o intervenție medicală, garantat de art. 13 din Legea 46/2003 și de art. 67 din Codul civil.

De asemenea, dispozițiile contestate și a căror suspendare solicităm reprezintă măsuri absolut ilegale raportat la disp. art. 3 din Regulamentul UE 2021-953 **care prevede certificatul digital numai** „pentru a facilita titularilor acestora exercitarea dreptului de liberă circulație pe durata pandemiei de COVID-19”, iar **nu pentru restrângerea unor drepturi fundamentale.**

Acest obiect este subliniat din nou în cuprinsul art. 10 alin. (2) din Regulament, unde se atrage atenția că folosirea informațiilor din Certificat este „numai în scopul accesării și al verificării informațiilor incluse în certificat pentru a facilita exercitarea dreptului de liberă circulație pe teritoriul Uniunii pe durata pandemiei de COVID-19”.

Dispozițiile contestate sunt emise cu încălcarea chiar a dispozițiilor Legii 55/2020 pe care se întemeiază, după cum urmează:

Potrivit art 4 din Lege, *Starea de alertă se instituie de Guvern prin hotărâre, la propunerea ministrului afacerilor interne, și nu poate depăși 30 de zile. Starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne.*(2) *Starea de alertă se instituie pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz.*

Potrivit art 7 din Lege, *Măsurile aplicate pe durata stării de alertă se reevaluează în cazul instituirii stării de urgență potrivit art. 93 din Constituția României, republicată, în baza analizei factorilor de risc prevăzuți la art. 2.*

Niciuna din aceste dispoziții legale nu a fost respectată la emiterea HG 932/2021 astfel cum a fost completată și modificată prin HG 990/2021 și HG 1015/2021 prin care au impus condiții discriminatorii pentru realizarea drepturilor garantate constituțional.

Măsurile aplicate prin Hotărârile contestate încalcă grav drepturile și libertățile fundamentale prin arbitrariul pe care îl instituie, prin faptul că impun criterii de participare la orice activitate, criterii aberante din punct de vedere medical prin faptul că exclud complet situațiile personale, caracteristicile particulare ale unei persoane, care este văzută de actele administrativ normative contestate, exclusiv ca un corp fizic vaccinabil, fără să existe istoricul personal medical, vârsta, caracteristicile biologice/medicale particulare, bolile, voința personală de a fi

asumat riscul vaccinării ținând cont de ele.

Cu încălcarea gravă a disp. art. 43 din Legea 46/2003, suntem fiecare din noi, reclamantele, subiectul pasiv al unor discriminări, neputând participa la niciuna din activitățile OBISNUITE PENTRU UN OM NORMAL, activități la care participam, activități pentru care sunt prevăzute aceste criterii impuse în mod obligatoriu ori pentru care reprezintă criterii de departajare, delimitare.

În mod similar, trimiterea la OUG 68/2021 este lipsită de orice fundament juridic atât timp cât nu a fost aprobată de Parlament și, oricum, nu cuprinde conditionarea exercitării drepturilor și libertatilor fundamentale de prezentarea unui certificat digital decât în proiectul adoptat, la momentul de față, doar de Senat.

Posibilul contra-argument că persoanele nevaccinate au posibilitatea exercitării unui drept dacă se testează nu poate fi primit pentru că doar în mod aparent se instituie această opțiune vaccinare/testare.

Argumentăm această afirmație prin următoarele aspecte:

1. Referitor opțiunea de testare pentru persoanele nevaccinate, raportat la fiecare din punctele contestate în măsurile instituite:

Dincolo de relevanța a testării, care nu doar că nu a fost dovedită științific, dar este chiar amplu contestată de nenumărați specialiști la nivel mondial (în România neexistând, nici până la această dată, o dovadă certă a valabilității acestor teste), există totodată și următoarele încălcări legale:

1.1. DISCRIMINAREA în raport de persoanele vaccinate și care sunt în egală măsură transmitătoare ale virusului, dar care nu sunt supuse obligației de testare.

1.2. ANIHILAREA caracterului gratuit al exercițiului oricărui drept îngrădit prin această condiționare a testării având în vedere costurile per test.

2. Referitor opțiunea de vaccinare, raportat la fiecare din punctele contestate în măsurile instituite:

2.1. În România vaccinurile sunt înregistrate ca medicamente la Agenția Națională a Medicamentului, deci se supun aceluiași regim juridic și de practică medicală, precum orice medicament.

2.2. Vaccinarea, la fel ca testarea de altfel, este o intervenție medicală, definită în cuprinsul art. 1 pct. d) din **Legea nr. 46/2003: „Prin intervenție medicală se înțelege orice examinare,**

tratament sau alt act medical în scop de diagnostic, preventiv, terapeutic ori de reabilitare;”

- 2.3. Conform **Legii Drepturilor Pacientului și Codului de Deontologie Medicală al Colegiului Medicilor din România**, nici un act medical nu poate avea loc fără consimțământul pacientului: **Legea 46/2003 (Legea Drepturilor Pacientului) art.13: „Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, asumându-și, în scris, răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.”**

2.4. Conform **Codului de Deontologie Medicală al Colegiului Medicilor din România art. 11:** „(1) Nici o intervenție în domeniul sănătății nu se poate efectua decât după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză. (2) În aceleași condiții, consimțământul se poate retrage în orice moment de către persoana vizată.” Iar conform art. 8 al **Codului**, pacientul trebuie să beneficieze de maximum de garanții în raport cu situațiile concrete; adică, în condițiile în care există un risc, nimeni nu poate fi obligat să și-l asume împotriva voinței sale;

Pentru fiecare din noi reclamanțele:

Cine garantează că va răspunde pentru orice efect secundar ar putea avea vaccinul care ni se impune?

Cât de liber asumat este actul vaccinării de către noi, sub aspectul consimțământului, atât timp cât ajungem să fim practic forțate să ne vaccinăm, dacă dorim doar atât, respectiv să ne exercităm un drept constituțional și nu mai putem să suportăm întruna testarea pentru această?

Cine garantează că nu ni se va cere - după ce ne asumăm riscul vaccinării doar pentru că dorim să ne exercităm un drept -, să ne și testăm ulterior în mod permanent? Aceasta datorită faptului că oricum, inclusiv vaccinat fiind, tot pot transmite virusul, la fel ca orice altă persoană umană, vaccinarea eventual protejându-l pe cel vaccinat de ceilalți, dar nu și pe ceilalți de posibilitatea transmiterii de către cel vaccinat a virusului.

LIPSA RĂSPUNSULUI LA FIECARE DIN ACESTE ÎNTREBĂRI LEGITIME REPREZINTĂ ÎN SINE O VĂTĂMARE.

Art. 53 din Constituție arată clar condițiile particulare în care poate opera restrângerea unor drepturi.”(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. (2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația*

care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau libertății.”.

Potrivit **art. 67 din Noul Cod Civil** „nici o persoană nu poate fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, tratamentelor sau altor intervenții în scop terapeutic ori în scop de cercetare științifică decât în cazurile și în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege.”

Or în cazul de față nu există o lege care să prevadă condiții expres și limitativ, ci, dimpotrivă, există o lege care prevede dreptul de a accepta sau refuza o intervenție medicală indiferent cum se numește ea vaccinare sau testare (art 13 din Legea 46/2003 și art. 67 NCC).

Importanța verificării legalității măsurilor instituite prin punctele contestate din HG 932/2021 este crucială pentru că ele vizează absolut toate domeniile de activitate socială ale unei persoane, **indiferent că este vorba de locul de muncă, de magazinul de la care cumpăr, de un restaurant ori de un spațiu de agrement ori de cultură.**

În acest sens, art. 14 din HG 1050/2021 face trimitere la autoritățile de resort cu privire la fiecare domeniu de activitate, autorități care, în baza acestui HG, emit ordine administrative de reglementare a activității. Practic, în lipsa anulării HG 1050/2021, urmează în cascadă noi ordine ale ministrilor ale ministerelor menționate la art 14, pentru punerea în aplicare a unor **RESTRÂNGERI, ÎNGRĂDIRI ȘI DISCRIMINĂRI NEPREVĂZUTE ÎN VREO LEGE.**

De aceea, în lipsa constatării nelegalității măsurilor din punctele contestate, se va ajunge la situația aberantă și complet neconstituțională de a fi spulberate toate drepturile și libertățile fundamentale, tocmai pentru că aceste măsuri vizează toate palierele vieții sociale ale unei persoane.

Sub acest aspect, în vederea verificării de către instanța de contencios administrativ a temeiniciei și legalității susținerilor noastre este suficient să se verifice ceea ce au verificat și instanțele Curții de Apel București și respectiv Cluj când au pronunțat Decizia 212/25.02.2021, Sentința civilă 1075/01.07.2021 și respectiv Sentințele civile 166/07.06.2021 și 236/28.09.2021 și anume măsura în care restrângerile dispuse prin hotărârile de guvern a căror anulare solicităm întrunesc condiția imperativă a proporționalității cu situația care a determinat-o, precum și cerințele esențiale de aplicabilitate fără discriminare și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

În această verificare, instanța de contencios administrativ nu are de la ce altceva să pornească decât de la preambulul actelor contestate care fac trimitere la formulări vagi de tipul „situația care a determinat-o”, formulări care nu numai că nu reprezintă criterii dar nu conțin o analiză a utilității și cu atât mai puțin a necesității restrângerilor dispuse.

Tot cu desăvârșire lipsește și impactul social al acestor restrângeri, paradigmă față de care nu se poate stabili nivelul discriminării create în societate și măsura în care drepturile și libertățile restrânse mai există ori sunt anihilate cu desăvârșire.

Din această perspectivă singura salvare a ordinii de drept mai subzistă în considerentele cu care instanțele de contencios pot cenzura restrângerile dispuse cu încălcarea condițiilor constituționale imperative, fiind absolut edificator în acest sens **considerentul Curții de Apel Cluj** referitor la faptul că dispozițiile din hotărârile de guvern contestate „nu sunt conforme cu Ordonanța 137/2020 și nici cu Legea 55/2020 deoarece încalcă limitele competenței prevăzute de lege precum și drepturile și libertățile cetățenilor stabilind cu exces de putere alte măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților și pentru diminuarea impactului de risc decât cele la care se referă legea, realizând o restrângere nejustificată a drepturilor cetățenilor prin depășirea scopului urmărit și propus de protejare a sănătății populației, stabilind discriminatoriu și cu atingerea drepturilor sau libertăților cetățenilor, activități la care pot participa doar o anumită categorie de cetățeni, stabilind măsuri care nu sunt proporționale”(Sentința civilă nr. 166/2021 depusă deja în cauza de față cu titlu de practică judiciară).

Nu în ultimul rând, Curtea Constituțională în Decizia 457/25.06.2020 atrage atenția că **derogările specifice perioadei de față** (Curtea se referea chiar la starea de urgență mult mai drastică decât starea de alertă, așadar cu atât mai mult considerentul se aplică și derogărilor dispuse în starea de alertă) sunt strict reglementate la nivel constituțional și nu pot să permită „eludarea cadrului constituțional care guvernează legalitatea, separația puterilor în stat, condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, pentru că aceasta contravine exigențelor generale ale statului de drept”.

În consecință, reținând că nouă reclamantelor, în calitate de persoane nevaccinate ne este încălcat interesul personal prin măsurile restrictive pe care le suferim la modul personal și individual, prin interzicerea accesului la activitățile menționate în măsuri, drept subiectiv astfel cum este el definit în disp. art. 2 alin 1, lit. p din Legea 554/2004, încălcare realizată ca urmare a excesului de putere săvârșit prin actele administrativ normative contestate.

II. **Referitor cererea de suspendare:**

Precizări prealabile:

- În România, singurul act prin care s-a declarat starea de pandemie (neexistând nici un act prin care să se declare epidemie națională în România) este Hotărârea nr. 36/2021 a Comitetului național pentru Situații de Urgență.
- Această hotărâre a fost supusă controlului judecătoresc în dosarul nr. 2516/2/2021 în care **Curtea de Apel București a constatat inexistența HCNSU nr. 36/21.07.2020 prin care s-a constatat pandemia.** Anexăm Sentința civilă nr. 1075/01/07.2021.
- Potrivit Deciziei nr. 392/2021, nu există o procedură judiciară care să asigure mecanismul rapid de control al respectării de către măsurile administrative dispuse a condițiilor constituționale ale art. 53, alta decât controlul instanței de contencios administrativ.

Acestea fiind premisele de la care rugăm instanța să analizeze cererea noastră de suspendare a efectelor hotărârilor de guvern contestate, rezultă că cererea noastră de suspendare este și admisibilă și întemeiată.

Cererea de suspendare este admisibilă pentru că **nu există un act administrativ în vigoare de declarare a stării de epidemie în România (aceasta dincolo de faptul că nu există un regim juridic reglementat pentru tipul de act prin care să se declare epidemia și condițiile de declarare), raportat la soluția și considerentele Sentinței civile 1075/2021 a Curții de Apel București.** Cererea de suspendare mai este admisibilă și pentru că altă cale de sistare a vătămării nu există.

Cererea de suspendare este și întemeiată pentru că sunt îndeplinite **conditiile prev de art 14 din Legea 554/2004**, astfel cum am arătat în cererea introductivă, în mod detaliat, raportat la fiecare din cele două conditii.

II.1. Cazurile bine justificate există în speță prin următoarele împrejurări, aspecte de drept care reprezintă mai mult decât o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ contestat, atât timp cât **NU EXISTĂ O SINGURĂ DISPOZIȚIE LEGALĂ CARE SĂ PREVADĂ**

CONCRET, SPECIFIC VREUNA DIN ÎNGRĂDIRILE DISPUSE PRIN MĂSURILE ADMINISTRATIVE CONTESTATE.

Aceste măsuri sunt absolut discriminatorii, **raportat la toate activitățile pentru care sunt impuse, activități menționate în fiecare din punctele enumerate în petit, pentru că instituie obligativitatea testării numai pentru persoanele nevaccinate în condițiile în care și persoanele vaccinate transmit virusul Sars-cov2.**

Mai mult decât atât, față de cheltuiala constantă pe care ar reprezenta-o permanenta testare, **această condiționare reprezintă practic o constrângere la vaccinare, ceea ce înseamnă încălcarea liberului consimțământ în ceea ce privește supunerea la o intervenție medicală, garantat de art. 13 din Legea 46/2003 și de art. 67 din Codul civil.**

De asemeni dispozițiile contestate și a căror suspendare solicităm reprezintă măsuri absolut ilegale raportat la disp. art. 3 din Regulamentul UE 2021-953 **care prevede certificatul digital numai** „pentru a facilita titularilor acestora exercitarea dreptului de liberă circulație pe durata pandemiei de COVID-19”, iar **nu pentru restrângerea unor drepturi fundamentale.**

Acest obiect este subliniat din nou în cuprinsul art. 10 alin. (2) din Regulament, unde se atrage atenția că folosirea informațiilor din Certificat este „numai în scopul accesării și al verificării informațiilor incluse în certificat pentru a facilita exercitarea dreptului de liberă circulație pe teritoriul Uniunii pe durata pandemiei de COVID-19”.

Toate aceste aspecte de discriminare și vădit exces de putere reprezintă un caz bine justificat, o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ.

În plus, actul administrativ pe care HG 1050/2.10.2021 îl modifică (adică HG 932/2021 a cărui anulare am solicitat de asemenea) a fost, între timp, el însuși anulat prin Sentința 236.28.09.2021 a Curții de Apel Cluj, aceasta în sine reprezentând un caz bine justificat.

II.2. PAGUBA IMINENTĂ decurge din VĂTĂMĂRILE concrete pe care le suferim, încadrându-se în definiția prevăzută de disp. art. 2 alin. 1 lit. ș din Legea 554/2004, respectiv prejudiciul material viitor și previzibil este dovedit în speță prin aceea că, dacă nu se dispune suspendarea acestor Hotărâri de Guvern, fiecare dintre noi vom fi lipsite de exercițiul

firesc al unor drepturi și libertăți constituționale.

Un drept condiționat reprezintă un drept îngrădit, adică un drept lipsit și de posibilitatea firească de exercitare.

Aceasta în sine reprezintă o vătămare de o gravitate excepțională, în special prin faptul că îngrădirea se realizează printr-un act administrativ.

Chiar dacă în cuprinsul lui, se face trimitere formală la dispozițiile art. 5 din Legea 55/2020, prin faptul că **aceste dispoziții legale nu prevăd sub nicio formă îngrădirile instituite prin măsurile administrative contestate, determină nelegalitatea lor.**

De aceea, pentru a-ne putea exercita în continuare în mod firesc drepturile constituționale anihilate prin îngrădirile impuse, vă rugăm să admiteti prezenta cerere de suspendare.

Anexăm 2 taxe judiciare de 20 lei și 50 lei (pe care le vom depune în original la termenul din 18.10.2021) și hotărârile judecătorești la care am făcut referire.

Depunem prezenta în două exemplare, din care unul spre comunicare, cu rugămintea să fie comunicată pârâtei prin emailul drp@gov.ro, pentru a ne putea judeca la termenul stabilit de instanța de judecată.

Reclamante,

prin avocat cu împuternicire anexată

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL SUCEAVA

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

CABINET AVOCAT
SACRIERU ANA- CORINA
București, str. Ion Cămpineanu 33/3
avocatsacrieruana@yahoo.com

Curtea de Apel Suceava
Dosar nr.
Termen 18.10.2021

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatele, prin avocat, cu împuternicire anexată,
avocatsacrieruana@yahoo.com
în contradictoriu cu Guvernul României - drp@gov.ro,
în temeiul disp. art. 204 Cod proc. civ.,
depunem prezenta

COMPLETARE

la acțiunea introductivă în sensul că, alături de petitele precizate prin modificarea anterioară, DIN CAUZA INTERVENIRII UNEI NOI HOTARARI DE GUVERN, **suntem nevoite să completăm prezenta cerere si să solicităm si și anularea în întregime a HG 1090/06.10.2021** privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 octombrie 2021, precum si stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acestora pentru prevenirea si combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19.

Față de disp. art. disp. art. 7 alin 5 din Lege si cu atragerile repetate de atenție ale Curții Constituționale în Decizia 392/2021, prezenta acțiune este scutită de procedura prealabilă administrativă.

Motivele completării de față sunt următoarele:

1. **Potrivit disp. art. 1 din HG 1090/06.10.2021, emiterea ei este întemeiată si pe dispozițiile HG 531/2021, HG 532/2021, HG 826/2021 și HG 932/2021, hotărâri de guvern anulate în parte sau în totalitate prin Sentința civilă nr. 166/2021 și Sentința civilă nr. 236/2021 ale Curții de Apel Cluj, care constată nelegalitatea prelungirii stării de alertă pe teritoriul României, constată discriminarea cetățenilor români, constată nelegalitatea emiterii și utilizării înscrisului denumit Certificat verde, dar mai ales constată că aceste HG-uri au fost emise prin „folosirea ilegală” de către Guvernul României a rolului Parlamentului României, printr-un exces de putere.**

2. Potrivit disp. art. 4 alin 1 din Legea 55/2020 „starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice pentru cel mult 30 de zile, prin hotărârea guvernului la propunerea ministrului afacerilor interne”. Acest text de lege este încălcat prin HG 1090/2021 nu doar pentru că ea reprezintă a 16-a hotărâre de prelungire a stării de alertă (și nu prelungirea legală de cel mult 30 de zile), dar și pentru că procedându-se astfel, prin cascada infinitelor HG-uri emise, încalcă principiile caracterului temporar al restrângerii drepturilor prevăzute în art. 53 din Constituția României și al posibilității restrângerii doar prin lege tot o încălcare esențială a acestui text de lege art. 4 alin 1 din Legea 55/2020 este și faptul că hotărârea de guvern contestată nu are la bază propunerea ministrului afacerilor de interne, ci al CNSU, organ inexistent în dispoziția legală menționată.
3. Potrivit art. 110 alin 4 din Constituția României, după încetarea mandatului Guvernului, acesta nu poate îndeplini decât actele necesare pentru administrarea treburilor publice, definite constituțional ca fiind numai actele cu caracter general obligatoriu necesare pentru conducerea generală a administrației publice și nu acte de declarare ori de prelungire a unei stări extraordinare, cum este starea de alertă, cu toate restricțiile impuse de ea. Or, în speță, Guvernul României a fost demis la data de 05.10.2021, iar HG 1090/2021 a fost emis la data 06.10.2021, cu încălcarea art. 110 alin 4 din Constituție.
4. Toate restricțiile impuse prin HG 1090/2021 (la fel ca ultimele HG-uri, de altfel) încalcă Regulamentul UE 2021/953, nu doar pentru că excede cu mult domeniului în care a fost prevăzut „pașaportul verde” – respectiv numai în scopul circulației în UE – dar și pentru că acest regulament interzice discriminarea pe criteriul pașaportului verde, neconsiderând că vaccinarea este obligatorie direct sau indirect. Or, guvernul demis a eliminat din conținutul pașaportului testarea și nu a permis constatarea imunității naturale evocată de principiul nr. 7 din Regulament. De altfel emitentul HG 1090/2021 reușește performanța ca numai în România – din toată lumea – să nu fie admise testele covid pentru depistarea și confirmarea neinfectării ori dobândirea imunizării ca urmare a trecerii prin boală. Procedându-se astfel se naște un conflict cu însăși reglementările OMS.
5. Înțelegem să menținem toate celelalte motive de nulitate invocate în acțiunea și modificarea la acțiune subliniind

caracterul de putere de lucru judecat al considerentelor pronunțate de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 607/33/2021 respectiv, acelea sintetizate în esență

- a. **că HG 932/2021 a fost constatată discriminatorie, că sunt încălcate art. 14 din CEDO și art. 20, 21 din Carta drepturilor Fundamentale a UE precum și art. 15 din Constituția României,**
- b. **că aceste HG-uri sunt emise de Guvern cu încălcarea limitelor competențelor sale prevăzute de lege pentru că a dispus – cu exces de putere – alte măsuri decât cele reglementate de legea cadru 55/2020, anihilând practic drepturile și libertățile cetățenești fundamentale,**
- c. **că, procedând astfel, s-a substituit organului legislativ, în condițiile în care trebuia doar să emită un act în executarea unei legi și nu în completarea ei,**
- d. **că Guvernul nu are nici o analiză proprie asupra pandemiei și nu a putut dovedi care este soluția cea mai eficientă raportat la virusul SARSCOV2,**
- e. **că nu există opțiuni prevăzută de HG pentru persoanele care nu pot recurge la metoda vaccinării or, alternative pentru a asigura testarea gratuită, la fel cum și vaccinarea este gratuită,**
- f. **că, procedând astfel, Guvernul României a încălcat libertatea conștiinței fiecărui individ, a divizat populația României instigând la ură împotriva persoanelor nevaccinate și instituind o prezumție de infecție cu Covid 19 pentru persoanele vaccinate, interzicându-se acestora accesul în spațiile publice.**

Toate aceste considerente au fost pronunțate de Curtea de Apel Cluj raportat la hotărârile de guvern imediat anterioare HG 1090/2021 și pe care aceasta se întemeiază potrivit art. 1 din cuprinsul ei.

6. **Guvernul nu a prezentat criteriul obiectiv previzibil și clar care circumscrie pretinsa stare de pericol, pentru că nu există nici un criteriu de științificitate, de verificare a cifrelor emise de acesta.**
7. **Punctual luate măsurile și din acest ultim HG ele sunt abuzive atât pentru argumentele expuse deja raportat la măsurile din hotărârile de guvern din petitele inițiale ale prezentei cauze, petite pe care le menținem, raporta la criticile de nelegalitate mai sus expuse în această ultimă completare, precum și pentru următoarele critici specifice fiecărei măsuri:**

- Condiționarea participării la evenimente, activități, nunți, petreceri de prezentarea exclusiv a unei dovezi de vaccinare este deopotrivă ilegală raportat la disp. art. 16, 22, 23, 25, 26, 33 și 34 din Constituție, cât și prin încălcarea tratatelor internaționale care consacră consimțământul liber cu privire la orice intervenție medicală, interzicând discriminarea. Din această ultimă perspectivă sunt încălcate flagrant și disp. art. 1 și 2 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.
- Instituirea obligativității vaccinării nu ca măsură medicală, ci ca exclusivă condiționare a accesului la drepturi și libertăți constituționale spulberă pur și simplu ordinea de drept, încălcând toate dispozițiile constituționale și legale mai sus menționate.
- Neluarea în considerare a imunizării prin trecerea prin boală a unui nr. de peste 1.000.000 de cetățeni, nerecunoscându-se libertatea socială condiționat de vaccinare, reprezintă un alt aspect de discriminare expresă, dar și încălcarea în premieră a Codului de le Nurnberg care statuează că pentru experimentarea umană – iar vaccinul este în prezent experimental potrivit însuși prospectului său – este necesar consimțământul voluntar explicit al pacientului.
- Măsura interzicerii persoanelor care nu au optat pentru a se vaccina la a se deplasa în afara locuinței în intervalul orar 20-05, reprezintă o altă discriminare ilegală și imorală pe de o parte prin discriminarea instituită, iar pe de altă parte prin halucinanta lipsă a oricărei rațiuni vizavi de circulația virusului noaptea.

Menținem toate celelalte motive expuse în acțiunea introductivă și în cererea modificatoare și completatoare inclusiv argumentarea legitimității procesual active și a interesului nostru ca persoane care nu mai putem participa la evenimente culturale, la activități sociale, nu putem intra într-un restaurant, nu am putut intra într-o cafenea, nu avem acces la nici un loc public fără certificatul verde.

Reclamante,

prin avocat cu împuternicire anexată

CABINET AVOCAT
SACRIERU ANA- CORINA
București, str. Ion Cămpineanu 33/3
avocatsacrieruana@yahoo.com

Curtea de Apel Suceava

Dosar nr.

Termen 06.12.2021

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatele, prin avocat, cu împuternicire anexată,
avocatsacrieruana@yahoo.com

arătăm că, urmare anulării mai multor Hotărâri de Guvern prin Sentinta 236/2021 a Curții de Apel Cluj, cererea noastră a rămas fără obiect cu privire la HG 932/2021, HG 990/2021 astfel cum au fost modificate prin HG 1050/2021.

ÎN CONCLUZIE, având în vedere că prin Sentinta civilă nr. 236/2021 a Curții de Apel Cluj au fost anulate si HG 932/2021 si 990/2021, rezultă că, raportat la aceste Hotarari de Guvern astfel cum au fost modificate prin hotararile ulterioare si modificatoare ale lor, cauza de față a rămas fără obiect,

NE RESTRÂNGEM OBIECTUL ACTIUNII

cu privire la anularea si suspendarea HG 932/2021, HG 990/2021 SI HG 1050/2021, precum si cu privire la suspendarea HG 1090/2021

si ne menținem acțiunea având drept obiect doar anularea HG 1090/06.10.2021, cu privire la care nu s-a dispus încă anularea, raportat la ea subsemnatele reclamante insistând în judecată si fiind satisfăcuta taxa judiciară, vă rog să dispuneti admiterea cererii de anulare în întregime a HG 1090/06.10.2021.

Reclamante
prin av.